

Upr.: Ladislav Kubeš

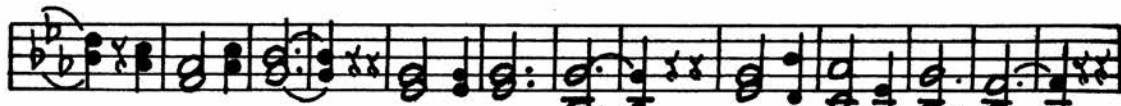
Žpěva

Spadl lístek z javora

Směs lidových písní

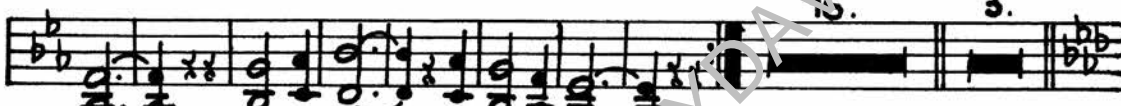
Spadl lístek z javo-ra — spadl na
a já ste — bou ne půjdu proto že

nás na oba — pojd' má mi-lá — pojd' a do-provd' mě —
tvá ne-bu du — ty jsi sy- nek bo-ha — tých rodi- čů

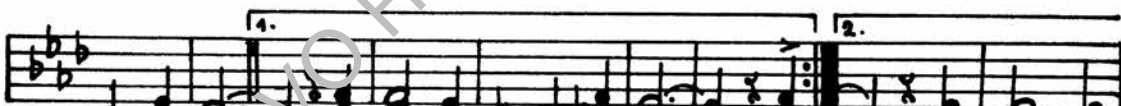
až do na-še ho dvora. — Pojd' má mi-lá — pojd' a do-provd'
a já dív-ka chudobná. — Ty jsi sy- nek — bi-ha tých rodi-

mě — až do na-še ho dvora...
čů a já dív-ka chudobná...

Až ráno až ráno až bude bílý den dřít domů

ne-půjdem — než bude bílý den až než všechno

vy-pi-jem. — Když si náš dědeček babičku bral babičku bral

babičku bral, babička plakala dědek se smál, babička plakala dědek se

smál. Až rá-no až rá-no až bu-de bí-lý den dřív

domů nepůjdem — až bu-de bí-lý den. Až až

Polka 8.

všechno ty-pi — jem.

Ty musíš má milá něco na mě vě-dět, Ty musíš má milá
Co bych já můj milý na tebe vě-dě-la, Co bych já můj milý

něco na mě vě-dět, že tvé modré oči, že tvé modré o-či nechti na
na tebe vě-dě-la, že jsi k nám cho-díval se mnou se vo-díval každý den

mě hle-dět, že tvé modré oči že tvé modré o-či nechti na mě hle-
z veče-ry, že jsi k nám cho-díval se mnou se vo-díval každý den z veče-ry

-det. -ra. 1. Jaké je to hezké dva kováři
2. Vzkázala mi včera šafářovic

v městě dva kováři na rynku. Je den bude kovat a druhý mluvat šafářovic
dcera ze dvorečka ze dvora. Že mě dá šáteček vyšívaný všecek do kolečka,

Andul-ku. do ko - la. 3. Neber si syněčku, neber si dcerěčku
ze dvorečka ze dvora. Dna má sukničky, ušubraný všecky
do kolečka do kola.

